

КАНДИДАТУРА на Павел Попов

Добре ме познавате, аз вас – не по-зле.

Живеем, работим, страдаме заедно.

Пророк в своето село опитах да стана...

До гроба на старите, при първите спомени
От родните улици край бъдещите ми сгради, прибавени
Към построените от баща ми.

Дерзах и работих пряко сили така,
Че страната ми да не изостане – да получи от мен
Най-добрите идеи, практики, знания, планове...

Очаквам от вас пълно доверие,
Че каквото съм писал, твърдял, **занапред** ще крещя
Срещу властта, която натика в земята
Съдбата на занаята.

Чувам: - **Откъде накъде ти**
Ще представляваш колегията -
Работливите, услужливите, наградените,
Талантливите, примирените... Кой вятър откъде те довя?

Отговарям: - Ако някой **по-може** или **е** по-голям
Да **намери**... най-добрите си постижения, аз - някое мое
От същата категория, от същия жанр... и да си ги премерим!

- Защо нищо почти не построи?
- Не бях нито продажен, нито **напорист**.
Администрацията не ме пожела. И двата отговора са верни.

Има известен шанс да направя нещо за вас -
Да ви върна достойнството, вкуса на успеха,
Кефа... от **прекрасната** древна професия, поругана
Не без наша вина.

Изберете ме
за председател на САБ-а.